

»Ko Kralj prihaja mimo bleščave sveta«

Kralja, ki prihaja ... Verjetno bi znali sami dokončati ta odpev, kajne? Še več, verjetno tudi nezavedno slišite melodijo, saj gre za enega izmed bolj priljubljenih psalmov, ki napoveduje le eno – rojstvo Jezusa Kristusa, božične luči, ki nam je v človeški podobi prišla na svet odpret vrata za večnost.

Že v izteku novembra smo vstopili v adventni čas. To je čas veselega pričakovanja, ki ga spremljajo načrti za božično večerjo in okrasitev domov z dodatno razsvetljavo ter zimzelenim vejevjem vseh vrst in barv. Ampak rekli boste, da nam praznično navdahnjene kataloge pošiljajo že od začetka novembra, pri vходу v trgovino nas pa tudi že kar nekaj časa pozdravlja mehanski Božiček. Zakaj sploh potrebujemo advent, če pa se začnemo na praznike pripravljati že dan po 1. novembru? Lovke kapitalistične hobotnice nas vsako leto vabijo, da se začnemo na božično-novoletne praznike pripravljati čim prej. S svojim vsiljevanjem v reklamnih oglasih nam daje občutek, da nismo srečni, srečo pa bomo našli v objemu njenih popustov in materialnih izdelkov. Ta »sreča«, kot nam jo ponujajo trgovski centri, nas zadovolji le za kratek čas in človeka hitro tudi zapusti. Današnji človek pa hoče materialnih substanc čim več in čim prej, zato se začnemo na božič, še bolj pa na novo leto, pripravljati zmeraj hitreje.

V odvisnostnem hlepenju po zemeljski sreči sploh ne opazimo, da nas Dete samo vabi, da se raje veselimo z njim – ne v razkošnem hotelu, ampak v preprostem hlevčku, ne v vodni postelji, ampak v jasliah, obloženih s slamo. Preprostost, ki nam jo na dlani ponuja novorojeni Kralj, je vredna več kot

hudičeva »vsa kraljestva sveta in njihova slava.« (Mt 4, 8) To še vseeno ne pomeni, da pospravljeno in okrašeno stanovanje ter malo bolj slovesna božična večerja v adventu nista zaželena, sploh ne! Ne pozabimo pa, da moramo poleg svoje lastnine na Božje rojstvo pripraviti tudi svoje srce. To se lahko zgodi le, ko si za zgled vzamemo betlehemske pastirčke, ki so kljub pomanjkanju materialne sreče pustili svoje obveznosti in odšli za zvezdo, pevajoč: Pridite, molimo!

P. Vladimir Rufin Predikaka, sod. žup. uprav.

Glej, zvezdice božje

Ko vstopimo v adventni čas, se v naših cerkvah vedno znova zasliši pesem, ki se je v srcih slovenskih vernikov zasedla kot nežna molitev in tiha spremljevalka poti proti božiču. »Glej, zvezdice božje« – preprosta, a ganljiva melodija, ki jo skoraj vsak cerkveni zbor vzame za svojo. Prav je tako. Ko jo pojemo, čutimo, da ne gre zgolj za pesem, ampak za del naše duhovne in kulturne dediščine.

Avtor te lepe pesmi je bil Andrej Praprotnik, rojen 9. novembra 1827 v Podbrezjah, umrl je 25. junija 1895 v Ljubljani. Bil je osnovnošolski učitelj v najlepšem, najglobljem pomenu besede. Učitelj, ki je razumel poslanstvo svojega poklica: ne le posredovati znanje, temveč oblikovati ljudi – srca, značaje in pripadnost narodu.

Praprotnik je učence jemal resno in odgovorno. Vsak dan jim je pripravljaj zapiske iz slovnice in pravopisa, da bi gradili trdne temelje znanja. Zavedal se je, da je učitelj v narodu kakor luč na hribu – če dobro in predano sveti, bodo tudi drugi hodili varneje. Zato se je posvečal organizaciji učiteljstva, krepitvi narodne zavesti in skrbi, da bi slovenski otroci stopali v svet izobraženi in ponosni na svoj jezik.

V svojem delu je dosegel številne pomembne položaje in postal ena ključnih osebnosti slovenskega šolstva. Za svoje predano delo je prejel tudi zlati križ za zasluge s krono – priznanje, ki mu ga je izročil sam cesar Franc Jožef I.

Vendar se zdi, da je njegova najlepša zapuščina prav pesem »Glej, zvezdice božje«. V njej so zbrane preprostost učiteljevega srca, toplina slovenske duše in večna resnica adventa – da Bog prihaja tiho kakor zvezda, ki najprej komaj zasveti, a potem razsvetli vse nebo.

Ko jo bomo v teh dneh znova zapeli, naj nas spomni na ponižen začetek odrešenja pa tudi na vse tiste preproste, predane ljudi, ki so s svojim delom in pesmijo tiho gradili naš narod. Naj gre ta adventna luč tudi z nami – v domove, med naše bližnje in predvsem v naše srce.

P. Vladimir Rufin

Jaslice

Ko pride advent, se vedno znova ustavim ob jaslicah. Vem, vsi jih postavljamo, ampak vsako leto me znova nagovorijo. Tisti prizor, malo mahu, lučka, štalica ... Potem vzamem v roke to dete in kar začutim nekaj posebnega. Nekaj, česar ne moreš povedati z besedami.

Ovčke, ki mirno stojijo, nas spomnijo na preprostost. Marija in Jožef pa ... ja, njuno zaupanje, ki ga kdaj mi izgubimo, ko nam gre vse narobe ali ko smo utrujeni. Vsaka figurica ima svojo zgodbo, vsak pogled, vsak korak nekaj pomeni – če le pozorno pogledamo.

Včasih razmišljam, da bi tudi naše srce moralo biti kot jaslice – ne veliko, ne popolno, ampak odprto. Bog pride v štalico, ne v palačo. Prav tako pride v srce, čeprav je ranjeno, utrujeno ali zmedeno. Ni treba, da smo popolni. Bog hoče samo, da ga sprejmemo.

Ko bomo letos polagali Jezusa v jaslice, poskusimo tudi to: kar pri sebi reci eno kratko molitev, nekaj takega: »Gospod, pridi tudi k meni.« Že to lahko spremeni mnogo. Lahko prinese mir, ki ga včasih iščemo povsod drugje, pa ga ne najdemo. Naj jaslice ne bodo le okras, ki ga pogledamo in gremo naprej. Naj bodo sporočilo, da Bog išče vsakega od nas, da nas ne pusti same, tudi ko se zdi, da gre vse narobe. Ob jaslicah človek začuti toplino, ki je ne da noben okrasek, nobena lučka.

Želim vam lep advent, da res pride mir v vaše srce. Tisti pravi, ki ga potrebujemo vsi.

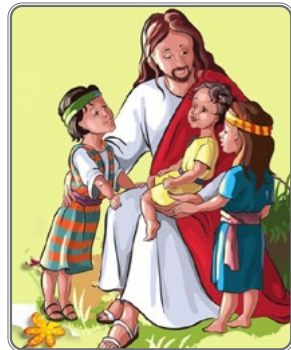
P. Vladimir Rufin

Blagoslov otrok ob božiču

Dragi župljani! V teh dneh, ko se pripravljamo na božič, želim z vami podeliti razmišljanje o tem lepem in domačem trenutku – blagoslovu naših otrok.

Ko v tem času pogosteje za trenutek obstanemo pred jaslicami, nas najprej nagovori otrok. Majhen, nežen, položen v skromne jaslje. Prav ob pogledu nanj začutimo, kako močno je Bog želel biti blizu človeku – tako blizu, da pride kot otrok. Morda tudi zato, ker najbolje razume čisto srce, iskren pogled in preprosto veselje, ki ga znajo nositi prav naši najmlajši.

Evangelist Marko pripoveduje, kako so ljudje prinašali Jezusu otroke (Mr 10,13–16). Učenci so hoteli ta trenutek hitro končati, mislili so, da je Jezus prezaseden. A On se ustavi. Otrokom se nasmehne, jih pokliče bliže in vsakega posebej blagoslovi. V tem ni nič izumetničenega – samo Božja bližina in nežnost. V tem je veliko sporočilo za nas – otrok nikoli ni na robu, nikoli odveč, nikoli premajhen, da bi ga Jezus ne sprejel.

Ko v župniji ob božiču blagoslovljamo otroke, nadaljujemo prav to dejanje. To ni le lepa navada, ampak trenutek, ko otroka izročimo Jezusovi zaščiti in Božji dobrotljivosti. Vsak starš nosi v srcu svoje upanje

in svoje skrbi – in blagoslov je način, kako jih postavimo v božične jasli, kjer je doma mir.

Otroci blagoslova ne razumejo v stavkih. Razumejo ga v srcu. Ko vidijo malega Jezusa, ki je majhen kakor oni, začutijo, da jih Bog pozna, vidi in ima rad. Ta občutek jih spremlja dlje, kot si odrasli mislimo.

Naj bo letošnji božični blagoslov otrok trenutek, ko vsaka družina začuti, da Bog tudi njihov dom objame s svojim mirom. Da nad našimi najmlajšimi drži roko, da jih spremlja v šoli, med igro, na poti življenja.

Naj otroci v sebi ohranijo tisto čisto svetlobo, ki je zasijala v betlehemski noči.

Naj starši prejmejo moč in pogum, da bodo svoje otroke vodili z modrostjo, ljubeznijo in vero. In naj vse nas spremlja misel, ki nikoli ne izgubi topline: Jezus je prišel kot otrok, da bi bil otrokom najbližji prijatelj.

Vsem želim miren božič in blagoslova polne dneve.

P. Vladimir Rufin, sod. žup. uprav.

DOGODKI – VIDEM IN SELA

– Nedelja, 7. december, ob 15. uri: žive jaslice v Trčcu (blagoslov)

– Nedelja, 21. december: blagoslov jaslic po vaseh

– Sreda, 24. december (1. sveti večer)

Otroška polnočnica (blagoslov otrok)

- Sela ob 17.30

- Sv. Vid ob 19.00

Polnočnica

- Sela ob 22.00

- Sv. Vid ob 24.00

– Četrtek, 25. december – božič (Gospodovo rojstvo)

Sv. maše:

- Sela ob 8.00

- Sv. Andraž ob 9.15

- Videm ob 10.00

– Sreda, 31. december (2. sveti večer)

Sv. maše:

- Sv. Vid ob 7.00

- Sv. Andraž ob 16.00

– Četrtek, 1. januar – Marija, Božja mati (novo leto)

Sv. maše:

- Sv. Vid ob 18.00

- Sv. Andraž ob 17.00

Izdaja: Župnija sv. Vida – Videm pri Ptuj

Odgovarja: p. Klemen Slapšak, župnijski upravitelj (klemen.slapsak@gmail.com, 041 318 130)